

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดเป็นเอกลักษณ์และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์โลกทัศน์ และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป (กรมวิชาการ. 2545 : 3)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง โดยประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย และวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร นอกจากจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยังมีจุดเน้นสำคัญอีกหลายประการ เช่น การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้อื่น การเรียนรู้ภาษาไทยจึงเป็นทักษะภาษาที่ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ โดยที่การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ และประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ หากผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาดังกล่าว จะช่วยให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำ

เพื่อเรียบเรียงความคิด ความรู้ ได้เหมาะสม ตลอดจนเลือกใช้ภาษาได้ถูกต้องและมี

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ความหมาย กาลเทศะ และบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามจุดเน้นการปฏิรูปการศึกษา จะต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นหลัก กล่าวคือ การเรียนรู้จะต้องมีความหมายต่อชีวิตผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีโครงสร้างและบริบทที่สอดคล้องกับชีวิตจริง มีการผสมผสานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายแต่มีจุดเน้น คือ เน้นความรู้ภาษาไทยให้ได้มาตรฐาน พัฒนาคู่มือครูแบบฝึกกิจกรรมเสริมทักษะ นอกจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จะต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ วัฒนธรรม และเอกภาพของชาติแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของคนไทยทุกคนด้วย เพราะภาษาไทยเป็นวิชาสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตและเป็นกุญแจสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนเพื่อแสวงหาความรู้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งในวิชาการต่าง ๆ ได้ (เสาวลักษณ์ รัตนิวิษฐ์. 2533 : 15)

ปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองทุ่ม ที่ผ่านมายังมีปัญหาค่อนข้างมาก ทั้งการอ่านและการเขียนพบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านคำยาก คำใหม่ในบทเรียน การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา คำราชาศัพท์ เป็นต้น ด้านการเขียนไม่สามารถเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องรวมถึงการเขียนสะกดคำผิดในเรื่อง สระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ คำในมาตราต่าง ๆ การเขียนและอ่านสะกดคำผิดสูงมาก ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และยังเป็นปัญหาอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาตัวครูผู้สอน ครูภาษาไทยบางคนยึดหลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัด ไม่ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูไม่ครบกระบวนการ และมีประสบการณ์ในการสอนไม่ดีพอ จึงทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียนเอง เช่น ไม่ชอบครูภาษาไทย ไม่เห็นความสำคัญและคุณค่าของภาษาไทย ตลอดจนไม่รู้จุดหมายที่แท้จริงในการเรียนภาษาไทยว่าจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร (เรวดี อาษานาม. 2537 : 317-321)

จากแบบรายงานคุณภาพการจัดการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554 ของโรงเรียนชุมชน บ้านหนองทุ่ม พบว่า มาตรฐานด้านผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 มีคะแนนเฉลี่ย 70.50 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อยละ 75 (โรงเรียนชุมชนบ้านหนองทุ่ม. 2554 : 5-6)

การสอนภาษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การอ่านและการฟังและทักษะการถ่ายทอด คือการพูดและการเขียน ในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน และเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทั้งในเรื่องการอ่านและการเขียนนั้นย่อมต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วยจึงทำให้การอ่านและการเขียนสะกดคำ มีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา นักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่านว่า มีอยู่ค่อนข้างสูงในระดับประถมศึกษา ที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่ง ไปเสียหมด การอ่านและการเขียนสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก จากการศึกษาของนักวิจัยยังพบอีกว่าเด็ก ๆ สะกดคำต่าง ๆ ที่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง แม้่น่าเชื่อว่าที่เขาอ่านไม่ออก (วรณีย์ โสมประยูร. 2542 : 132 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade) จากการประเมินสภาพจากกองวิจัยการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่เป็นปัญหา ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ (พนธ์ณีย์ วิหคโต. 2538 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade)

วิธีสอนภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพครูจะต้องฝึกฝนให้นักเรียนมีโอกาสนึกย้ำ ซ้ำ ทวนอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้เรียนรู้ ได้อ่าน ได้ฝึกเขียน ให้ถูกต้องคล่องแคล่ว และวิธีการที่จะฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย ได้ผลดีวิธีหนึ่งก็คือการฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะนับเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาและเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุง กระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพราะแบบฝึกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการสอนภาษา ทำให้เด็กเกิดความแม่นยำคล่องแคล่วในแต่ละทักษะและสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาได้ (กรมวิชาการ. 2545 : 1) นอกจากนี้วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น การฝึกบ่อย ๆ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญ สามารถจดจำเรื่องราวได้อย่างคงทนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับอนงค์ศิริ วิชาลัย (2536 : 27) ที่กล่าวว่าแบบฝึกเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียน

ได้ทำแบบฝึกมาก ๆ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาคีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น แบบฝึกทำให้เกิดความแม่นยำ คล่องแคล่วในแต่ละทักษะ สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้สุนันทา สุนทรประเสริฐ (ม.ป.ป. : 2) ยังได้กล่าวถึงแบบฝึกไว้ว่า คือสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญต่อการเรียนไม่น้อย ในการที่จะเสริมสร้างให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้นชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะมีประโยชน์คือ ช่วยให้การฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา และการใช้ภาษาของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้ ทำให้จดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนรู้คำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น ยังสามารถนำไปแก้ปัญหาคำอ่านการเขียนเป็นรายบุคคลและกลุ่มได้ดี สามารถนำมาทดสอบความรู้ผลการเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียน ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก ดังนั้นการนำแบบฝึกทักษะมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมมือกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการเพิ่มทักษะทางสังคม กล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนแบบร่วมมือนี้ มาจากแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่าน เช่น โรเบิร์ต สลาวิน จอห์นสัน และคาเคนฯ นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านที่ได้ศึกษาทดลองและเสนอเทคนิควิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ ต่างมีแนวคิดหลักพื้นฐานในการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันที่กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินการและกิจกรรมการเรียนรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น ที่สำคัญการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปใช้ ครูจะต้องศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด สาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเทคนิควิธีการดำเนินการ เพื่อจะให้การนำไปใช้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งก็คือการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงานและการลดการแข่งขันรายบุคคล (วัชรวิภา เถาเรียนดี. 2547 : 1)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

ทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นการปูพื้นฐานในการเรียนรู้ และเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพทางการเรียน เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดให้สูงขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในช่วงชั้นต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหาร โรงเรียน นักการศึกษา ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะจะมีประสิทธิภาพด้านการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้เพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน

สะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองทุ่ม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 1 ห้องเรียน จำนวน 23 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้สำรวจจากคำที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้เป็นกรอบคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นคำที่มีปัญหาโดยพิจารณาจากการสำรวจคำที่นักเรียนอ่านและเขียนผิดมาก โดยการจัดลำดับจากผิดมากไปหาน้อย ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับการอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 ชุด ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 เรื่อง การอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ก (คำที่มี ข ค ฆ สะกด)

ชุดที่ 2 เรื่อง การอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ก (คำที่มี จ สะกด)

ชุดที่ 3 เรื่อง การอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ก (คำที่มี ช สะกด)

ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กบ (คำที่มี ป ปร สะกด)

ชุดที่ 5 เรื่อง การอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กน (คำที่มี ญ สะกด)

ชุดที่ 6 เรื่อง การอ่านและการเขียนคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่กน (คำที่มี ล สะกด)

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยไว้ ดังนี้

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยความสามารถจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และอ่อนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ใช้กระบวนการกลุ่มในการแสวงหาความรู้ร่วมกัน ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันตัดสินใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นช่วยเหลือซึ่งกัน ได้รับความรับผิดชอบร่วมกันและประเมินความรู้ความสามารถของสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคลเพื่อนำผลมาสรุปเป็นความสำเร็จของการเรียนเป็นกลุ่ม

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีจำนวน 6 ชุด ประกอบด้วย

แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก ซึ่ง เป็นคำที่มี ข ค ฃ สะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ ประมุข สุขใจ พักตร์ เทคโนโลยี เทคนิค ไร่ไรศ โขคดี บุคลิกภาพ เมฆฝน ความสุข

แบบฝึกทักษะชุดที่ 2 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก ซึ่ง เป็นคำที่มี จ สะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ พินิจ สุจริต พิสูจน์ มัจฉา ระเห็จ คุงหนึ่ง เกียจคร้าน ทูจริด

แบบฝึกทักษะชุดที่ 3 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก ซึ่ง เป็นคำที่มี ช สะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ อัจฉาสัย ประโยชน์ ราชการ ราชาธิราช พระราชสาส์น รัชกาล ราชวัง พระราชทาน พระราชดำริ พระราชอาณาเขต

แบบฝึกทักษะชุดที่ 4 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ก ซึ่ง เป็นคำที่มี ป ปร สะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ กอปร ทวีป ประชาธิปไตย รูปภาพ

สรุป สัปดาห์ สาปแช่ง บาป เทป นุบผา

แบบฝึกทักษะชุดที่ 5 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน ซึ่งเป็นคำที่มี ญ สะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ กัฬาหาญ กตัญญูกตเวที เทวัญ บังเอิญ บุญญาธิการ มอญ รามัญ สรรเสริญ สัญญาณ อารัญ

แบบฝึกชุดที่ 6 การอ่านและเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน ซึ่งเป็นคำที่มี ล สะกด มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ กาลเวลา เกื้อกูล กลวิธี คนพาล จาบัลย์ ชลเนตร มูลคิน รัฐบาล สากล อิทธิพล

ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง ความที่นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ได้อย่างถูกต้อง และสามารถวิเคราะห์แยกแยะ มาตราตัวสะกดมาตราต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง ระดับคะแนนที่กำหนดขึ้นเพื่อ ประเมินทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดย กำหนดให้ระดับคะแนนเป็น ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของแบบฝึกแต่ละชุดและแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทุกคนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียน

ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนแต่ละคนที่แสดงออกถึงความรู้สึก ชอบ สนใจ มีความกระตือรือร้นและความตั้งใจในการร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้มี ดังนี้

1. ครูเกิดทักษะการสอนที่มีประสิทธิภาพตามแนวทางของการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะและได้ใช้สื่อแบบฝึกทักษะประกอบการสอนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกดและผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงขึ้น

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะมีพัฒนาการเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

3. นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความสุขในรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

4. โรงเรียนมีสารสนเทศเรื่องการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY